

دوستانم را تنها نمی گذارم

من شاهرخ زمانی زندانی سالن ۱۲ گوهر دشت عضو هیات موسس سندیکای کارگران نقاش و تزیینات تهران و حومه و همچنین عضو افتخاری هیات موسس سندیکای کارگران نقاش استان البرز و عضو شورای نمایندگان کمیته پیگیری ایجاد تشکل های کارگری هستم ، با توجه به اینکه مبارزه و مقاومت در مقابل اذیت و آزار و سرکوب زندانیان به شدت ادامه دارد و به حمایت و کمک یک به یک کارگران و مردم آزادیخواه در هر نقطه از جهان احتیاج است، در این راستا جهت حمایت از زندانیان سیاسی بند ۲۵۰ اوین از تاریخ ۱۳۹۳/۲/۹ اعلام اعتصاب غذا می کنم .

همانگونه که اطلاع دارید در ۱۳۹۳/۱/۲۸ طی حمله از قبل برنامه ریزی شده برای از بین بردن زمینه های مبارزات متحدانه زندانیان در زندانهای مختلف کشور سناریوی با سرکوب زندانیان بند ۲۵۰ اوین استارت خورد در این سنایور مجموعه مامورانی از نهاد ها و ادارات مختلف مربوط به زندانها با بهانه قرار دادن وجود وسائل غیر قانونی در بند ها به زندانیان سیاسی بند ۲۵۰ حمله کرده و آنها را مورد ضرب و شتم قرار دادند و سپس زندانیان بشدت مجروح شده را به سلول های انفرادی منتقل کردند تا اسناد جنایت خود را پنهان نمایند، پس از گذشت ۱۲ روز از جنایت ددمنشانه هنوز از وضعیت ۱۲ نفر از زندانیان هیچ خبری در دست نیست . با توجه به اینکه دستگاه های سرکوب از خبر رسانی جلو گیری می کنند و همچنین زندانیان و خانواده هایشان توسط مسئولین عالی رتبه تهدید به پرونده سازی و محاکمه می شوند وهمیچنین با پخش اخبار دروغین تلاش می کنند جای ظالم و مظلوم را عوض کرده و جنایت کاران را مظلوم نشان بدهند ، بطوریکه سرکوب گران را مورد تشویق قرار داد می دهند و کسی را که طی ۱۲ روز گذشته با دروغ های واضح و آشکار منکر سرکوب بود به صورت تشویقی ارتقاء مقام می دهند تنها همین یک دلیل سند غیر قابل انکاری است که ثابت می کند در جمهوری اسلامی ذره ای عدالت وجود ندارد.و صد البته هنوز فشار ، سرکوب و تهدید و آزار از طرف مقامات مربوطه علیه زندانیان به شدت ادامه دارد. البته مبارزه و مقامت نیز از طرف زندانیان آگاه و مخالفین واقعی دیکتاتوری ادامه دارد، تعداد کثیری از زندانیان گوهر دشت در جهت حمایت از زندانیان بند ۲۵۰ اوین در اعتصاب غذا بسر می برند . همچنین آرش محمدی و آیت الله مهر علی بیگلو که بار ها خانواده اش تهدید و احضار شده اند بیش از ۱۵ روز است در زندان مرکزی تبریز در اعتصاب غذا بسر می برند و به حمایت از زندانیان اعتصابی در شهر تبریز ۱۵۰ نفر ۴ روز است اعلام اعتصاب کرده اند این ها بخش کوچکی از مبارزات است که نشان می دهند مبارزه و مقاومت متحدانه میان زندانیان برای دست یابی به مطالبات خود هم چنان ادامه دارد ، در این روند یک به یک فعالین و کارگران و مردم آزادیخواه وظیفه دارند ضمن پخش هر چه گسترده تر اخبار مبارزات در زندانها و حمایت های بیرون از آنها از زندانیان که اکنون در خط مقدم مبارزه قرار گرفتند به هر شکل ممکن باید دفاع کرد، از جمله :

صدور بیانیه، جمع آوری امضا ، بر گذاری گلگشت ها، پخش تراکت ها ، دیوار نویسی ، سازماندهی تجمع در مقابل ریاست جمهوری، مجلس، قوه قضائیه و دادگاه ها، میادین شهر ها و محل های کار و پاتوق های کارگری، کمک و حمایت از خانواده زندانیان ، تنظیم شکایت های جمعی و فردی علیه آمرین و ضاربین شناخته شده ، در خواست و جذب حمایت از نهاد های حقوق بشری و سازمانها و تشکل های انقلابی داخلی و جهانی ، و اعلام حمایت های مادی و معنوی از مبارزات متحدانه و آزادیخواهانه زندانیان در مناسبت های مختلف از جمله روز جهانی کارگر و ... که باید بصورت گسترده و متحدانه اقدام نماییم . فراموش نکنیم در دوره کنونی مبارزه، کسب تمامی مطالبات کارگری و حتی

مطالبات روی زمین مانده دمکراتیک نیز به عهده طبقه کارگر است ، که البته بدون کسب هم زمان مطالبات دمکراتیک امکان کسب مطالبات خالص کارگری ممکن نخواهد شد. در نتیجه مطالبات دمکراتیک کنونی مانند خواست آزادیخواهانه زندانیان نیز نیاز به حمایت و رهبری طبقه کارگر دارد، هر چند که خود طبقه کارگر تحت فشار و پراکندگی بسیار شدیدی قرار دارد اما این ضعف نمی تواند شانه خالی کردن از رسالت طبقاتی و تاریخی را توجیه کند. هرگز نمی توان به آزادیخواهی مبارزات نا پیگیر نیروهای بورژوازی اعتماد کرد آنها در هر حال کارگران را تنها خواهند گذاشت و حتی بر علیه کارگران دست به مخالفت خواهند زد که نمونه های بارزی اخیراً "مشاهده شده اند اما این نمی تواند دلیل بر عقب نشینی کارگران باشد چون کارگران در نقطه وجودی زندگی خود مبارزه می کنند و محلی یا جای برای عقب نشینی ندارند سنگر کارگران تمامی زندگیشان است یعنی عقب نشینی از زندگی مساوی با تسلیم مطلق و مرگ است بنا براین ما کارگران در هیچ شرایطی امکان عقب نشینی نداریم .

من با توجه به چنین تحلیلی در حمایت از زندانیان سرکوب شده بند ۲۵۰ اوین و جهت همراهی دوستان در گوهر دشت و زندان مرکزی تبریز علی رغم اینکه بر اثر ۴۷ روز اعتصاب غذا بدلیل تبعید غیر قانونی من به قزلحصار که ۲۳ کیلو وزن از دست دادم و هنوز اثرات آن در من باقی است ، اما در جهت انجام وظیفه طبقاتی خود از امروز ۱۳۹۳/۲/۹ مجدداً دست به اعتصاب غذا می زنم ، و از تمامی فعالین ، کارگران ، سندیکا ها و دیگر تشکل های کارگری ، احزاب و سازمانها انقلابی و نهادهای حقوق بشری می خواهم با هر وسیله ممکن از زندانیان سرکوب شده که هنوز تعدادی از آنها معلوم نیست در کجا و در چه شرایطی بسر میبرند حمایت نمایند . همچنین اعلام می کنم مطالبات در خواستی من در این اعتصاب غذا همان مطالباتی هستند که زندانیان اعتصابی در گوهر دشت در تاریخ ۱۳۹۳/۲/۴ اعلام کردند که عبارتند از :

- ۱- خواهان بستری شدن مجروحان و آسیب دیدگان در بیمارستان های بیرون از زندان
- ۲- برآورده شدن تمامی خواسته های به حق زندانیان سیاسی بند ۲۵۰ زندان اوین
- ۳- بازگرداندن همه زندانیان سیاسی از سلول های انفرادی به بند ۲۵۰ اوین
- ۴- دادن ملاقات حضوری خانواده ها با عزیزان در بندشان
- ۵- خواهان تعقیب و مجازات آمرین و مباشرین این جنایت هولناک که حق طبیعی خانواده های زندانیان سیاسی بند ۲۵۰ و حق عموم ملت ایران است.

گرامی باد روز کارگر

شاهرخ زمانی زندان گوهر دشت

۱۳۹۳/۲/۹

تکثیر از :

سندیکای کارگران نقاش استان البرز